

d. 21de Marts 1895. Forslaget gaar ud paa, at § 2 i nævnte Lov affattes saaledes: Sognepræsten har Ret til at tilstede andre Præster i Folkekirken at bruge vedkommende Kirke og Kirkegaard i de samme Tilfælde, hvori denne Ret tilkommer ham selv, og ligeledes, hvad Prædiken og Katekisation udenfor den ordinære Gudstjeneste, Afholdelse af gudelige Forsamlinger samt Gravtaler paa Kirkegaarden angaar, uordinerede Mænd, som ere fuldmyndige og hæderlige og enten ere vedkommende Præst bekendte eller fra en anden Præst i Folkekirken have Vidnesbyrd om kristelig Vandel og Dygtighed i Ordets Forkyndelse. — § 3 i nævnte Lov affattes saaledes: Dersom en eller flere af Beboerne i Sognet, der ere Medlemmer af Folkekirken, begjærer, at der gives en anden Præst i Folkekirken, end den ved Kirken ansatte, Leilighed til at bruge Kirken eller Kirkegaarden i et af de nævnte Øjemed, og Sognepræsten samtykker deri, er Berettigelsen derved tilveiebragt. Hvad Prædiken og Katekisation udenfor den ordinære Gudstjeneste, Afholdelse af gudelige Forsamlinger samt Gravtaler paa Kirkegaarden angaar, gjælder ovennævnte Bestemmelse ogsaa de nævnte uordinerede Mænd. Nægter Sognepræsten sit Samtykke, kan Sagen forelægges Biskoppen eller Ministeren til Afgjørelse. — § 5 i nævnte Lov affattes saaledes: De Medlemmer af Sognemenigheden, der have løst Sognebaand ifølge Lov af 4de April 1855, have Ret til enhver for sit Vedkommende at lade den Præst, til hvem de have sluttet sig, i deres Sognekirke holde Prædiken, foretage Barsedaa og Brudevielse, holde Skriftemaal og Altergang samt Ligtale og at lade ham paa deres Sogns Kirkegaard holde Gravtale og forrette Jordpaakastelse, saafremt han forud har hos Sognepræsten forvisset sig om, at Kirken eller Kirkegaarden ej vilde være i anden Brug til den fastsatte Tid.